Βαρώσια 14/4/50
5.4.50

Αγαπητέ μου Κυριάκο.

Άργησα λίγο φέτος που νά σοῦ γράψω. Δυσχέρειες κτ. Πτώματα ἴσως ἀποτίσω λίγο τά κέφια μου. Φοβοῦμαι πώς δέν θά φτάσω. Μονάδικο κέφι εἶναι ἡ ἄφιξη καί ἡ συντροφιά τοῦ Ἄλκη. Τώρα σάν νά κυράφισα λίγο ἡ ψυχή (ἴδρώ, Γιάννος, Ἄντης, Ἄλκης) καί σοῦ καί σοῦ κάνει τά ψαλτά.

Τό χρωμάτινο σου μοιάζει λίγο βλέπω συχνά Κυριάκο. Πιό συχνά λίγο βλέπω κοντακόλου ἡ ψυχή τήν ἀδελφή τοῦ Νίκου, ψυχή κι αὐτή ἴδιο. Δέν ξέρω ἡ συμβαίνει κι αὐτή μου φίλε μου, πάντως δέν βλέπω καί κυρία ὄψη ἐκ μέρους τοῦ Νίκου γιά τόν ἀρρωστικά μου. Πρόσκαιρα πιό πολύ νά βγαίνει κοντάχος. Ἴσως ἡ κι βάλει σκέδια ψυχή γιά "κακίνα". Εἶναι ἔτσι ὁ χαρακτήρας μου; Δέν μπόρεσα νά καλλιέργεια φίλε μου τί συμβαίνει, ὅπως ὅτι καί πολύ κακό μόνο κέφια. Μ' κάθε δέν ἐννοῶ πώς εἶναι ἀκαλλιέργητοι ἡ μισοτοί, ἀλλά ὁ τρόπος μου Σεπτέμβριας ἐπιμένει μου δέν φαντάζομαι ζωή σοῦ ἀρρωστεῖ καί ἴδιος κτοζηκρατικός.

Πάντως σέ ὁτιδήποτε καί ἄν

εξακολουθεί η "καταστροφή" έχει ο λόγος μου αυτός οι καλά. ένιωθες.

Η ζωή αλά Βαρεύει έχει λίγα νά ομορφαίνει, νά φρίνει η βάλω σταθερά και νά κλείσει τά μά έχουν λιγότερα λιγότερα....

Τά μωάνια σου δεν δεν έχουν καθόλου καί δ καλοκαιρι τό μη ξίδια σου φίλος τοῦ καλοκαιρι εξαιρετικά δικό

Οι χρυσοί καλοκαίρι φίλοι σου καί σου σλόγια γ'όλα σου λιν καλά λίγο καλύτερη σου κόχη καί η πάρα κάτω νά γίνει πάρα χαρά - Αγάπη καί δικαίωση λιν κόσμου καί μόνον σου καλά καί ευχαρίστω σας όλων σου λιν ανθρώπων.

Σύντομα θά σταθεί νέα σου, σταύρια μόλις καί ήρεμα.

Σ' αγαπά η μικρή σου

ΜΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΗ